

КРЕДА

КРЕДА

Креда потиче са острва Крита где су позната античка налазишта креде. По саставу је калцијум карбонат. Креда као цртаћи материјал добија велики значај у време ренесансе кад се праве и увештачке креде од пигмената и беле глине, гипса и везива (трагант гума, гумиарабика, туткало). Вештачке цртаће креде на тржиште данас долазе у низу различитих типова зависно од везива и врсти пигмената (мекше-крејони; тврде-писаљке; танке мине-оловке у боји). Масне креде садрже и масне састојке као што су восак, ланено уље и слично. Посебна врста креде, литографска креда садржи восак, сапун, лој и каду.

Од природних креда најзначајније су:

- црна природна креда, која се спомиње као „црна писаљка” са својствима угљена за писање.

Од црвених креда најпознатије су:

- сангуине, која се користила у пећинма, египатском сликарству, Помпејима, користили су је и Рубенс и други сликари. Ниједан цртаћи материјал не може дочарати боју људске коже као сангуине.

- црвени болус, ретел (црвеносмеђа креда)

- синопиа, која има важну улогу у фреско сликарству италијанске ренесансе. Цртеж синопиом се једноставно назива „синопиа”. Налази се испод завршног слоја малтера - интонаца, на којем се слика.

Креда структуром повезује оловку и угљен. Зашиљена креда оставља траг сличан трагу мекане оловке. Положена на папир целом дебљином, као и дужином, даје као и угљен различите тонске градације. Креда се лако размазује по папиру, лако се ломи и мења свој облик. Настале нове оштри ивице омогућују извлачење танких линија. Одломљени комади прислоњени целом површином на папир користе се за добијање већих површина различитих тонова.

Због прашњаве структуре и цртежи кредом, као и цртежи угљеном, морају се фиксирати.

Линкови:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Pastel>

<http://sh.wikipedia.org/wiki/Pastel>

<http://wwar.com/artists/>

<http://www.all-art.org/>